

7 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА - НА СВ. ОТЦИ ОТ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР

ДУХОВНО БАЩИНСТВО

Това като каза Иисус, дигна очи към небето и рече: Отче! Дойде часът: прослави Сина Си, за да Те прослави и Син Ти, според както си Му дал власт над всяка плът, та чрез всичко, що си Му дал, да даде тям живот вечен. А вечен живот е това, да познават Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения от Тебе Иисуса Христа; Аз Те прославих на земята, свърших делото, що Ми бе дал да изпълня. И сега прослави Ме Ти, Отче, у Тебе Самия със славата, що имах у Тебе преди свят да бъде. Явих Твоето име на човеците, които си Ми дал от света; те бяха Твои, и Ти Ми ги даде, и спазиха Твоето слово. Сега разбраха, че всичко, що си Ми дал, е от Тебе; защото словата, що си Ми дал, предадох им ги, и те приеха и разбраха наистина, че съм от Тебе излязъл, и повярваха, че Ти си Ме пратил. Аз за тях се моля; не за цял свят се моля, а за тях, които си Ми дал, защото са Твои. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и се прославих в тях. Не съм вече в света, но те са в света, а Аз ида при Тебе, Отче Светий! опази ги в Твоето име, тях, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние. Когато бях с тях на света, Аз ги пазех в Твоето име; ония, които си Ми дал, опазих, и никой от тях не погина, освен погибелния син, за да се сбъдне Писанието. А сега ида при Тебе и казвам това в света, за да имат в себе си Моята радост пълна.

(Йоан 17:1-13)

Една седмица преди големия празник на Петдесетница почитаме богоносните отци, които участвали в Първия вселенски събор и формулирали учението на нашата Църква за едното триипостасно Божество – трите неразделни лица на Света Троица, които съставят една-единствена общност на любовта. Това изкристализиране на нашата вяра е от значение, защото е свързано с живота ни, с нашето поведение и очакването ни за нашия край и за края на историята.

Духовното бащинство в живота на Църквата ни е от особено значение. Определя го с яснота св. апостол Павел в Първото послание до коринтяни: „Ако имате и десетки хиляди наставници в Христа, много бащи нямате, понеже аз ви родих в Иисуса Христа чрез Евангелието“ (4:15).

Духовният отец, братя, води вярващия към Църквата, към тялото Христово. В това живо тяло се ражда човек от Светия Дух. И по благодат става участник във възкресното присъствие на Богочовека Христос.

Днес почитаме великите учители на нашата вяра, които с последователния си живот и светото си слово дадоха образец за духовния човек, който се ражда със силата и благодатта на Светия

Дух. И не само днес ги почитаме, но и във всичките си молитви призоваваме тяхното застъпничество пред Троицния Бог, защото те сами се удостоиха да живеят и проповядват благовестието на благодатта. В редиците на отците на нашата Църква се включват и всички духовници, които водят своите чедата към тайнството на Църквата, в благодатта и свободата Христови, в общение с честното тяло и животворната Му кръв.

Бащата по плът предлага на децата си всичко нужно за оцеляване; духовният отец предлага всичко потребно за издигане над този живот и за участие в живота и радостта на нашия Господ. Бащата е необходим за детето, защото му предлага сигурност, закрила, стабилност. Духовният отец води духовното си чедо към пристана на вярата, към Троицния Бог; въвежда го в тялото на Църквата и му предлага сигурността и увереността в очакването на небесния Отец. Физическият баща води сина си или дъщеря си в Църквата, за да ги предаде на съпруга или съпругата им и да живеят заедно през целия си временен живот. Духовният отец води духовните си чедата към Младоженеца Христос, за да живеят – въплътени в богочовешкото Му тяло – нескончаемата слава на Неговото царство.

Почитаме отците на Църквата ни, братя, и призоваваме техните молитви във всеки миг. „По молитвите на светите наши отци, Господи Иисусе Христе, Боже наш, помилуй и спаси нас! Амин!“

*Апостол Папаконстантину,
Митрополит на Поляна и Кукуш,
„Как ще повярват, ако не чуят?“*